

ข่าวประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110 โทรศัพท์ 0-2649-5005 ภายใน 5666
โทรศัพท์/โทรสาร 0-2258-0311

ข่าวจากหนังสือพิมพ์มติชน ฉบับประจำวันพุธที่ 21 เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ.2550 หน้า 36 ต่อ 35

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสิ่งพิมพ์ สนใจดูที่ได้ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

เส้นทางเด็กแว้นต์-เด็กสก๊อย ตัวจริงของแก๊งขี่ป่วนเมือง

"แว้นต์...แว้นต์..." ทุกครั้งที่ได้ยินเสียงมอเตอร์ไซด์ดังแสบแก้วหู กับภาพแก๊งนักบิดขับซิ่งรถจวดเฉวียนป่วนไปป่วนมา อารมณ์ "รำคาญ" คงเกิดขึ้นในใจใครหลายคน และกับบางคนคงกันว่า ตาทอแก๊งขี่เหล่านี้ ทำนองว่า "จะรีบไป..กันหรือไง" และกับอีกบางคนก็ให้หนักสงสัยว่า แก๊งขี่กลุ่มนี้เป็นใคร ไม่เรียนหนังสือกันหรืออย่างไร วันๆ ถึงเอาแต่ก่อความเดือดร้อนให้ชาวบ้านชาวช่อง

"เด็กแว้นต์ แก๊งขี่มอเตอร์ไซด์" คือ สมญานามของพวกเขา!!!

หลายคนคงอยากรู้ว่า "เด็กแว้นต์" มีที่มาที่ไปอย่างไร ในการเรียนวิชาบูรณาการ 2 นิสิตจากภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ชั้นปี 2 คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 10 ชีวิต อาทิ "ปลื้ม" นายสมภพ อยู่ยงสินธ์, "เมย์" นางสาวนภัสสร สอนคม ร่วมกันลงพื้นที่เสาะหาความจริงแบบ "ลงลึก" เกาะติดสถานการณ์มาให้ได้รับรู้กันอย่างกระจ่างแจ้ง

"ปลื้ม" สมภพ บอกว่า เด็กแว้นต์ เป็นกลุ่มวัยรุ่นซึ่ง ที่นิยมซิ่งรถบนถนน โดยต้องการประลองความเร็ว มีทั้งผู้ชายและผู้หญิง บางคนรู้จักเด็กแว้นต์ในชื่อของ เด็กเรซ หรือ เด็กเทสต์ แล้วแต่จะเรียก เด็กแว้นต์จะมีผู้หญิงซ้อนท้ายด้วยเสมอ ผู้หญิงเหล่านี้ทำตัวเสมือนตุ๊กตาท้ายรถ ส่วนใหญ่จะใส่กระโปรงหรือกางเกงขาสั้น ผอมชอย สวมเสื้อเอวลอย สายเดี่ยว คอเลื้อยคว้านลึกจนเห็นเนินอก แต่งหน้าจัด ใช้ขนตาปลอมเพื่อให้ขนตาแต่งลุ่มม แก้มแดงด้วยน้ำยาอุทัยทิพย์ มักกอดรัดฟัดเหวี่ยงฝ่ายชายขณะซ้อนท้ายรถจนเกินงาม ส่วนใหญ่ผู้หญิงที่ซ้อนท้ายเด็กแว้นต์จะเรียกตัวเองว่า "เด็กสก๊อย" หรือ "เด็กซ้อน" ผู้หญิงกลุ่มนี้มักมารวมตัวกันตามสถานที่นัดพบกันก่อนที่นักซิ่งหนุ่มจะมาเสมอ

ด้าน เมย์-นภัสสร อธิบายคำว่าแว้นต์ มาจาก...เสียงท่อรถที่เวลาแข่งกันแล้วบิดเร่งความแรงดัง แว้นต์....แว้นต์....

การเข้าสู่เส้นทางความเป็นเด็กแว้นต์ เริ่มจาก "สภาพแวดล้อมพาไป" บางคนครอบครัวเปิดตู้ซ่อมรถ หรือคบเพื่อนที่อยู่ในกลุ่มแข่งรถเป็นเด็กแว้นต์มาก่อน ทำให้เกิดพฤติกรรมเลียนแบบ การเลี้ยงดูก็มีส่วนสำคัญ เด็กแว้นต์ส่วนใหญ่มาจาก "ครอบครัวที่มีปัญหา" พ่อแม่ไม่มีเวลา หย่าร้าง เลี้ยงลูกด้วยเงิน สุดท้ายมาจาก "ความซึนชอบสวนตัว" โดยเฉพาะเด็กผู้ชายที่นิยมเรื่องเครื่องยนต์ และชอบการขับซิ่งมอเตอร์ไซด์ มีความใฝ่ฝันอยากเป็นนักแข่งรถอาชีพ

ปลั๊กเสียบต่ออีกว่า รถที่นำไปแวนต์ส่วนใหญ่เป็นมอเตอร์ไซค์ 2 จังหวะ หรือมอเตอร์ไซค์ที่มี คลัตช์ มอเตอร์ไซค์ 4 จังหวะหรือมอเตอร์ไซค์ที่ไม่มีคลัตช์และออโตเมติก หรือมอเตอร์ไซค์ที่ บิดคันเร่งได้โดยไม่ต้องเข้าเกียร์เอง รถเกือบทุกคันต้องทำการปรับปรุง ตกแต่ง ต้องใช้เงินใน ปริมาณที่สูง เด็กแวนต์ใช้ศัพท์การตกแต่งรถว่า "มาโมกันเถอะ"

คนที่แวนต์ชนะนักชิงคนอื่นบ่อยๆ จะถูกเรียกว่า "ตัวซี้" ตัวซี้เป็นที่น่าเกรงขามของนักชิงทั่วไป และยังเป็นที่ชื่นชอบของบรรดาสาว ๆ

ที่ซ้อ้นท้าย ส่วนการประชันความเร็วนั้นมักใช้เย็นวันพุธ ศุกร์ และวันเสาร์ ขึ้นอยู่กับความ เหมาะสมและโอกาส การนัดรวมตัวเพื่อลองรถนั้นต้องระวัง "พ่อ" ซึ่งเด็กแวนต์ใช้เรียก "ตำรวจ"

ส่วนการลองเครื่อง แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือลองเครื่องในสนามแข่งกับลองเครื่องนอก สนามแข่ง การลองเครื่องในสนามต้องเสียค่าใช้จ่าย 400-500 บาท แต่ก็มักถูกระเบียบในการนำ รถเข้าแข่งขัน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของความจรรยาบรรณ สภาพรถต้องไม่ถูกดัดแปลงมากเกินไป แต่ถ้าดัดแปลงมากเกินไปจนเรียกว่า "รถเปลือย" จะไม่ได้รับอนุญาตให้เข้าสนามแข่ง ดังนั้น รถ เปลือยจำนวนมากจึงต้องออกไปใช้ถนนหลวงเป็นสนามประลองความเร็ว ส่วนมากเด็กแวนต์ นิยมเลือกถนนสายเส้นที่ไกลจากชุมชน ด้วยเกรงว่าจะไปรบกวนผู้คน โดยจะเลือกถนนโล่ง และ ถ้าเป็นถนนที่เพิ่งเปิดใช้ใหม่จะยิ่งชื่นชอบเป็นพิเศษเพราะพื้นผิวถนนยังดีอยู่

เด็กแวนต์จะมีเทคนิคระดับเซียน โดยเริ่มจากตรวจเช็คเครื่องยนต์ของตัวเองให้พร้อมอยู่เสมอ ถ้าหากพบจุดที่เสียหายจะรีบซ่อมแซมทันที มักดัดแปลงเครื่องยนต์ให้กินน้ำมันเยาะๆ เพื่อจะ ได้เร่งความเร็วได้มากขึ้น ถอดโครงหุ้มรถออกเพื่อลดน้ำหนักของตัวรถลง แสดงท่าทางต่างๆ ขณะขับขี่ การขับขี่ส่วนใหญ่จะก้มหัวลงและบิดเครื่องยนต์ให้แรงขึ้น และบางคนจะนอนคว่ำหน้า ลงนาบไปกับเบาะเพราะเชื่อว่าจะทำให้เครื่องยนต์แรงขึ้น การขับขี่ไม่ใช่จะประชันความเร็วเพียง อย่างเดียว แต่ต้องโชว์เทคนิคการขับขี่ให้ตื่นเต้น เช่นการสตาร์ทเครื่องและบิด การเข้าเกียร์ 1 แล้วเหยียบเบรก เร่งเครื่องสุดชีวิตจะทำให้ยกล้อได้ทันที นอกจากนี้จะเห็นว่ารถเด็กแวนต์ยังติด เครื่องเสียงให้ดังเพื่อเรียกร้องความสนใจ

การแข่งขันแต่ละครั้งมีเดิมพันด้วยเงิน มอเตอร์ไซค์ และผู้หญิงที่ซ้อ้นท้ายมาด้วย ซึ่งจบลงด้วย การมีเพศสัมพันธ์

หลังจากลงพื้นที่ศึกษาชีวิตเด็กแวนต์ ปลั๊กและเพื่อนนิสิตทั้งหมด บอกเป็นเสียงเดียวกันว่า การ เป็นเด็กแวนต์นั้นสร้างความเดือดร้อนให้กับคนที่อาศัยอยู่ในชุมชน เกิดอันตรายต่อชีวิตและเกิด มลพิษทางเสียง เด็กแวนต์หมดโอกาสทางการศึกษา ติดสุรา ยาเสพติด นำไปสู่การมั่วเพศและมี เพศสัมพันธ์ เกิดปัญหาตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร นำไปสู่การทำแท้ง เกิดปัญหาด้านการเงิน เกิด ปัญหาครอบครัว ปัญหาเชื่อมโยงเป็นลูกโซ่ขนาดใหญ่ เมื่อครอบครัวเลี้ยงลูกที่คลอดออกมา ไม่ได้ เกิดปัญหาเด็กกำพร้า อัตราการเกิดที่ไร้คุณภาพมีมากขึ้น ขาดปัจจัยสี่ในการดำรงชีวิต ประชากรไม่มีคุณภาพ เพราะขาดการเลี้ยงดูที่ดี อัตราการว่างงานสูง เกิดปัญหาอาชญากรรม ปัญหาอุบัติเหตุบนท้องถนน เกิดปัญหาการขายบริการทางเพศ ปัญหารายได้ของประเทศชาติ ปัญหาด้านเยาวชน และท้ายที่สุดส่งผลถึงภาพลักษณ์ของประเทศ

"สิ่งที่ได้รับการลงพื้นที่เพื่อหาข้อมูล ค้นหาความจริงในชีวิตเด็กแวนต์ ทำให้เกิดมุมมอง ของปัญหาที่กว้างขึ้น รู้จักคิดสังเคราะห์ วิเคราะห์ปัญหา เห็นแง่มุมแห่งชีวิตของเด็กวัยรุ่น พร้อม ทำให้เกิดแนวคิดที่ว่าปัญหาสังคมนั้นมีต้นเหตุแห่งปัญหาเสมอ การแก้ปัญหาสังคมมิใช่การแก้ ด้วยปาก หากแต่ต้องศึกษา วิเคราะห์ สังเคราะห์ วิจัยปัญหานั้นๆ เพื่อให้รู้แจ้งก่อนเสมอ การ แก้ปัญหาเด็กแวนต์ไม่มีทางแก้ไขได้หากครอบครัว สังคม และรัฐบาลยังไม่เข้าใจปัญหาของ เด็กแวนต์อย่างแท้จริง และหากยังมองเด็กแวนต์ด้วยท่าทีไม่เป็นมิตร ยิ่งทำให้พวกเขาเหล่านั้น ถอยห่างแนวทางการแก้ไขปัญหา สุดท้ายแนวทางแก้ไขก็จะมีช่องว่าง และซับซ้อนมากขึ้น"

"หวังโซ่เด็กแวนต์จะถูกสืบทอดรุ่นต่อรุ่น ท้ายที่สุด!! เด็กแวนต์จะไม่หมดไปจากสังคมไทย" เจ้าของผลงาน "เด็กแวนต์ แก๊งชิงมอเตอร์ไซค์" ทั้ง 10 คนยังเป็นเสียงเดียวกัน

